

ΑΘΗΝΟΡΑΜΑ

17-14 Απριλίου 2003

Ιλειάνα Δημάδη

Το βασίλειο του φόβου είναι «Κβετς»

Ένα έργο για το άγχος από τον πολυμήχανο Στίβεν Μπέρκοφ και μια καλοστημένη, ανατρεπτική παράσταση για την καταπολέμησή του από τον Ομάδα Νοητή Γραμμή.

[...] «Φοβάμαι. Τρέμω. Μισώ. Το άγχος. Την αρρώστια. Τη σεξουαλική ανικανότητα. Τα επιτόκια. Τον καρκίνο. Την ανεργία»... Τέτοιες είναι οι κρυφές σκέψεις που ξεστομίζουν στην έναρξη της παράστασης οι κβετσικές κούκλες-φασουλήδες του Μάνου Ποντικάκη, που φορούν στα χέρια οι ηθοποιοί -σαν προέκταση των άνω άκρων τους. Και κάπως έτσι ξεκινά η πιο διασκεδαστική, πραγματικά αγχολυτική, μέθοδος ψυχοθεραπείας που έχει εφευρεθεί επί σκηνής. Οι κωμικές φατσούλες προσκολλώνται στις πλάτες και τα στήθη των ηθοποιών κι ενεργοποιούν την παράφορα ιδιοσυγκρασιακή σωματική και φωνητική έκφρασή τους. Η σκηνοθέτις Όλγα Ποζέλη έδωσε πνοή στις απαιτητικές σκηνικές οδηγίες που θέτει ο Μπέρκοφ στο έργο του. Και οι πέντε ηθοποιοί είναι υπέροχοι (Πέτρος Αλατζάς, Κώστας Αποστολάκης, Αννέτα Κορτσαρίδου, Βαγγέλης Λιοδάκης, Αλεξία Μπουλούκου), καθώς αναδεικνύονται σε υποδειγματικούς κβετσικούς ερμηνευτές, μεταμορφωμένοι σε καρτουνίστικους εκπροσώπους της θαυματουργής πλην αγχοπαθούς ανθρώπινης φυλής. Ειδικά στους εσωτερικούς μονολόγους τους - όπου η εικόνα παγώνει και οι υπόλοιποι ηθοποιοί ακινητοποιούνται σε πόζες διόλου εύκολες - μαγνητίζουν με την υπερτροφική ενέργεια των απόλυτα φυσικών πλην άκρατα κωμικών χειρονομιών και δράσεών τους. [...] Γεγονός είναι πάντως πως η Όλγα Ποζέλη καταθέτει μια ολοκληρωμένη πρόταση ανάγνωσης και εκτέλεσης της μαύρης κωμωδίας του Μπέρκοφ, χτίζοντας με μουσικό ρυθμό και σκηνική ακρίβεια κάθε αδιόρατη λεπτομέρεια.

Η ευφυέστατη σκηνοθετική γραμμή ακολουθήθηκε με απόλυτη συνέπεια από τους ηθοποιούς-κωμικούς περφόρμερς. Τα σκηνικά στοιχεία του Κωστή Δάβαρη και τα κοστούμια της Μαρίας Κονομή συμβάλλουν, χωρίς να εντυπωσιάζουν, στην κωμική εικονογραφία του έργου του Μπέρκοφ. Η χρήση της μουσικής (επιμέλεια: Ελευθερία Εμμανουήλ) είναι προσεγμένη κι ενορχηστρώνει με κωμικό οίστρο τις σκηνικές καταστάσεις. Φαίνεται πως η Νοητή Γραμμή μένει σταθερή στον αρχικό της στόχο «να μεταδώσει ιδέες και συναισθήματα με ειλικρίνεια και αμεσότητα, χρησιμοποιώντας σύγχρονα εργαλεία της θεατρικής τέχνης». Επιλέγοντας το έργο-φετίχ του Μπέρκοφ, εισάγει μια νέα σκηνική στρατηγική κι αισθητική για την επικοινωνία του κωμικού.